

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ ТА ЗВ'ЯЗКУ

ВИСНОВОК

до проекту Закону України
«Про публічні консультації»
(реєстр. № 7453 від 27.12.2017 р.)

Комітет Верховної Ради України з питань інформатизації та зв'язку розглянув на своєму засіданні 03 квітня 2018 року (протокол № 80) проект Закону України «Про публічні консультації» реєстр. № 7453, поданий 27.12.2017 р. Кабінетом Міністрів України.

Метою законопроекту визначено визначення порядку проведення публічних консультацій під час підготовки та прийняття проектів актів суб'єктами владних повноважень з метою залучення до підготовки проекту рішення заінтересованих осіб для збалансування публічних та приватних інтересів, запровадження сучасних стандартів підготовки проектів рішень, обов'язкових для державних органів і органів місцевого самоврядування. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації висловила позицію про доцільність його прийняття.

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації надала висновок у якому зазначила про доцільність прийняття законопроекту.

Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації надало зауваження та пропозиції, які стосуються необхідності доопрацювання терміну «засоби телефонного зв'язку», який застосовуються у проекті Закону, до чинного законодавства у сфері телекомунікацій.

Державне агентство електронного урядування України надало ряд пропозицій до законопроекту. Зокрема, Агентство зазначило, що під час другого Європейського Конгресу свободи в Інтернеті було вироблено сім принципів результативного консультування: сумлінність, доступність, прозорість, реагування, координації, передбачуваності та поваги до загального інтересу. У зв'язку з цим надано пропозиції стосовно викладення пункту 1 статті 4 законопроекту реєстр. № 7453 в новій редакції.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України надало ґрунтовні зауваження до законопроекту та в узагальнюючому

висновку зазначило, що за результатами розгляду у першому читанні законопроект доцільно повернути на доопрацювання.

Зокрема, ГНЕУ зауважує, що у проекті пропонується ч. 3 ст. 93 Регламенту Верховної Ради України доповнити абзацом такого змісту: «Після надходження до головного комітету законопроекту, внесеного до Верховної Ради України народним депутатом України, у разі не проведення публічних консультацій щодо такого законопроекту під час його розроблення, текст законопроекту апарат Верховної Ради України не пізніше ніж через три робочі дні оприлюднює на офіційному веб-сайті Верховної Ради України для проведення публічних консультацій з громадськістю в порядку, встановленому Законом України «Про публічні консультації» (п. 3 ч. 3 ст. 19 проекту). Зазначена новела не може бути підтримана та викликає зауваження.

Зазначена вище новела не узгоджується з приписом ч. 1 ст. 5 проекту, за яким організацію та проведення публічних консультацій здійснює суб'єкт владних повноважень, що здійснює формування державної, регіональної політики, вирішення питань місцевого значення (розробник проекту акта), а також з приписом ч. 1 ст. 17 проекту, за яким проведення публічних консультацій забезпечують структурні підрозділи суб'єктів владних повноважень, що розробляють проекти актів.

Крім того, зазначений припис у запропонованому вигляді не зовсім узгоджується із загальним ходом законодавчої процедури. Зокрема, неясно, як строки публічних консультацій будуть узгоджуватись з загальними термінами попереднього розгляду законопроектів у комітетах парламенту і яким чином необхідність проведення таких консультацій буде узгоджуватись з правом парламенту в окремих випадках (ad hoc) скоротити строки розгляду проекту в комітетах.

У проекті простежується непослідовний підхід щодо визначення складу осіб, задіяних у процесі публічних консультацій, а також визначення терміну «публічні консультації», що вимагає корегування.

Перш за все, варто звернути увагу на зміст терміну «публічні консультації», який у цьому проекті означає процес комунікації між суб'єктами владних повноважень та заінтересованими особами, який здійснюється у визначеному цим Законом порядку (абз. 2 ч. 1 ст. 1). Водночас проект дає визначення не лише «заінтересованим особам», але й «учасникам публічних консультацій», які наділяються правами у правовідносинах, пов'язаних з проведенням публічних консультацій (ст. 6).

У проекті визначений перелік учасників публічних консультацій, якими можуть бути: громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які на законних підставах перебувають на території України; представники об'єднань громадян, громадських спілок; представники професійних спілок та їх об'єднань; представники організацій роботодавців та їх об'єднань; представники благодійних і релігійних організацій; представники асоціацій органів місцевого самоврядування; представники органів самоорганізації населення; представники непідприємницьких товариств і установ; суб'єкти

господарювання, їх об'єднання, саморегулівні організації; інші особи, права, свободи, інтереси чи обов'язки яких визначає проект акта (ч. 1 ст. 4). Водночас припис ч. 2 цієї ж статті дає визначення терміну «заінтересовані особи», якими є особи, визначені у частині першій цієї статті Закону, права, свободи, інтереси чи обов'язки яких потребують визначення, на яких вплине прийнятий акт, які братимуть участь у його реалізації, які є фахівцями з відповідних питань, представники громадськості, а також інші особи, які відповідно до порядку, визначеного цим Законом, виявили інтерес до участі у публічних консультаціях.

Виходячи з наведених вище приписів, «заінтересовані особи» – термін, дещо вужчий за змістом, ніж термін «учасники публічних консультацій», адже учасники публічних консультацій не завжди є заінтересованими особами. Крім того, виходячи зі змісту ч. ч. 1 та 2 ст. 12 проекту суб'єкт владних повноважень веде Інформаційний реєстр заінтересованих осіб, а заінтересована особа для отримання інформації про публічні консультації, які проводяться суб'єктом владних повноважень в електронному вигляді, звертається з відповідною заявою до суб'єкта владних повноважень та подає відомості, передбачені частиною третьою цієї статті. Припис ч. 4 ст. 12 проекту покладає на суб'єкта владних повноважень у день оприлюднення консультаційного документа, проекту акта на власному офіційному веб-сайті обов'язок надіслати його електронною поштою заінтересованим особам, що включені до Інформаційного реєстру заінтересованих осіб.

Отже, якщо статус «заінтересована особа» пов'язаний з моментом включення відповідної особи до Реєстру, а у суб'єкта владних повноважень лише тоді виникає обов'язок надіслати консультаційний документ, проект акту, то постає ключове питання: як бути у випадку, коли потенційна «заінтересована особа» не знає про наміри суб'єкта владних повноважень прийняти акт з того чи іншого питання, яке може її цікавити, і не встигає подати заяву щодо включення її до Реєстру?

Комітет відзначає, що наявність великої кількості обґрунтованих зауважень сигналізує про недостатньо ретельне опрацювання проекту Закону на етапі його підготовки та про необхідність його узгодження з іншими законодавчими актами.

Враховуючи зазначене, Комітет ухвалив:

1. Рекомендувати Верховній Раді України відхилити проект Закону України «Про публічні консультації» реєстр. № 7453, поданий 27.12.2017 р. Кабінетом Міністрів України.
2. Направити висновок до Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування.

Голова Комітету

О. І. Данченко